

De sancta Margaritha Fo. cxcviii

Margaritha dicta

pelagius uirgo pulcherrima diues et nobilis. tanta fuit pentu sollicitudine custodita. et optimis moribus instructa tantaque pudicitie honestate uigebat. quod ab hominibus uideri modis omnibus rennebat. Denique a quodam adulescente nobili in coniugium querit. et utriusque pentu assensu cuncta nuptiarum necessaria cum inuenta diuitiarum et deliciarum gloria preparant. Cum ergo nuptiarum dies aduenisset. et iuuenes et puellae et cuncta sit nobilitas ante thalamum iam patrum nuptiarum festa cum gaudio celebraret. Virgo deo inspirate considerans danum uirginitatis tam danosis plausibus propari. prostrata in terra cum lacrimis. gloriam uirginitatis et nuptiarum molestias tanta in corde suo compensatio de uibravit. quod omnia huius uita gaudia quasi stercorea respuebat.

Unde nocte illa uiri consortio abstinens media nocte deo se recomendas tonhis criminibus in uirili habitu claua aufugit. Adhuc autem ad quoddam monasterium uenies et fratrem pelagium se appellans. ab abbate receptus est et diligenter instructus quod tanta sanctae ac religiose se habuit. quod defuncto sanctimonialium puero. de seniorum consilio ac abbatum impio licet inuitus monasterio uirginum esset placatus. Dum ergo eis non solum corpus necessaria sed etiam animarum pabula continue et inculpabiliter ministraret. Byzantibus ei inuidens studuit qualiter propter eum eius cursu obiectu criminis impediret. Nam una uirginem que pro foribus erat in adulterium traxit et intumescere uero cum iam celari non posset. tantus pudor et dolor omnes uirgines et monachos utriusque monasterii consternauit quod solus pelagius utroque eorum familiaris atque propositus sine iudicio et examinatione ab omnibus condonatus. Qui foras cum ignominia pellitur ac in quodam rupis specu recluditur. sibi quoque monachorum seuerissimus deputatur. Qui sibi panem ordeaceum et aquam tenuissime ministraret. Quibus gestis monachi recesserunt. Et solum ibi pelagium reliquerunt

Et ille omnia patienter sustinens in nullo turbatus fuit. Sed gratias se deo referens per sanctorum exempla se continue confortabat. Tandem cum finem suum ad eum cognouisset. abbati et monachis per litteras sic mandauit. Nobili quita genere margaritha in seculo dicta fui. quod ut pelagus translationum transire. pelagius mihi ipsius nomen imposui. uir sum non pro deceptioe mentita quod factis ostendi. De crimine uero obtinui. penitentiam egi innocens iam quod ut quam uiri feminarum nescierunt sancte sorores sepeliant et sit expiatio uiuentis. ostensio morientis ut femine uirginem recognoscant. quam calumniatores aduiterum iudicabant. His auditis monachis et sanctimonialibus ad spelum eam currentibus. pelagius a femine. femina uirgo intacta cognoscitur. et cunctis penitentiam agentibus in monasterio uirginum honorifice sepelitur. (Finit legenda de prima feminae antiochie ciuitatis abudantissima tande pelagi appellata

Maisis meretrix

Ut in uita spatium legitur tante pulchritudinis extitit. ut multi propter eam substantiis et uenditis suis ad ultimam paupertatem deuenirent. Sed amatorum sui pro zelo licibus inter se conferentis frequenter puellae limina sanguine iuuentum replebant. Quod cum audisset abbas pauperum sumpto habitu seculari et uino solido profectus est ad eam in quandam egypti ciuitatem de dieque ei solidum quasi pro mercede peccandi. Illa accepto pretio. ait illi ingrediamur simul in cameram. Cumque ingressus esset et lectum preciosis uestibus stratum ascendere inuitaretur dicit ad eam. Si est interius cubiculum in ipsum abeamus. et cum dixisset eum per plura loca. ille semper dicebat quod uideri timebat. Illa autem dixit. Est quoddam cubiculum ubi nullus ingreditur. Si uero deum times. non est locus qui deitati eius abscondatur. Quod cum se nec audisset dixit ei. et scis esse deum. Cumque